

[Mette Groes]

ning om småbørn, daginstitutioner og dagpleje bygger på.

Det er børnekommissionens og også vor opfattelse, at ophold i daginstitution burde være gratis akkurat på samme måde, som det er for skolegangens vedkommende. Børns behov for samvær med andre børn og voksne end dem, der hører til familien, er almindeligt anerkendt, så alene af pædagogiske grunde ville det være udmærket at billiggøre pasningsmulighederne.

Når vi i dette forslag ikke går så vidt, skyldes det alene, at det ville være vanskeligt at få politisk flertal for det. Derimod finder vi det rigtigt at foreslå, at de højeste husstandsindkomster skal yde en vis forældrebetaling, mens daginstitutionsophold bliver gratis for de lavere indkomster.

Fru Mette Aarup indvender, at regeringen har lempet forældrebetalingsreglerne, og det er da også rigtigt, men det, man gjorde, var at give indkomster mellem 80.000 og 135.000 kr. mulighed for friplads. Man hævdede altså den øvre grænse for fripladsandel i stedet for at hæve den nedre. Resultatet er, at man nu skal have en indtægt på under 80.000 kr. for at få friplads, og så lidt er der simpelt hen ingen der tjener i dag, og da slet ikke ægtepar. Vort forslag åbner derimod for, at kommunerne kan bestemme, at der skal ske nedsettelse eller bortfald af betalingen under hensyn til forældrenes økonomiske forhold.

Fordelen ved dette forslag er, at kommunalbestyrelsen får hjemmel til at nedbringe eller helt ophæve betalingen for ophold i daginstitution for visse indkomstgrupper. I dag skal det ske for alle.

Alle undersøgelser af daginstitutionsforshold bekræfter, at børnene her får en mulighed for at udvikle særlige sociale færdigheder. Alle undersøgelser af forældreønsker viser, at de er tryggest ved, at børnene bringes i daginstitution, og langt foretrækker dette fremfor forskellige private ordninger, herunder dagpleje. Børnene er altså godt tjent med et godt fungerende daginstitutionssystem, og det er forældrene også.

Vi ved også, at det er af afgørende betydning for kvinders mulighed for at tage arbejde og være til rådighed for arbejdsmarkedet, at der er mulighed for en daginstitutionsplads. Pladserne skal altså være til stede, og de skal være til at betale. Det er de ikke i dag, og det er særlig eneforsørgere og lavind-

komstfamilier, der har svært ved at klare denne udgift.

Vi håber, at det under udvalgsbearbejdelsen af dette forslag vil lykkes at skabe flertal for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse.

Af Erik B. Smith (S) m.fl.

(Fremsat 13/11 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Efter dette forslag fra socialdemokratiet skal enlige forsørgeres samliv med en anden først få betydning for ydelserne efter børnetilskudsloven efter ét års samliv, og det vil sige, at retten til forhøjet og ekstra børnetilskud først skal fortæbes efter ét års samliv, ligesom ungdomsydelsen først efter ét års samliv skal beregnes på grundlag af husstandsindkomsten.

Det kunne umiddelbart se vældig fornuftigt ud, men hvad vil konsekvensen være? Den vil være yderligere en kontrol over for den enkelte. Som det er i dag, indhenter man oplysninger fra forældremyndighedens indehaver for at kunne tage stilling til, om vedkommende er enlig forsørger eller har etableret et samlivsforhold, og det er afgørende for, om der kan udbetales forhøjet børnetilskud.